

gældende lov vil blive monopolbelagt af patenthaverne eller gøre denne aktivitet betinget af tyngende licensafgifter, hvis det overhovedet kan lykkes virksomhederne at få en frivillig eller tvungen licensordning. Dette resultat kan meget vel komme til at foreligge for sådanne opfindelser, hvor den danske virksomhed har øvet en tilsvarende indsats som patenthaverens uden at kende dennes arbejde med opfindelsen, idet der ofte i nutidens stærkt industrialiserede samfund uafhængigt af hinanden vil blive gjort ensartede opfindelser med korte tidsintervaller. Det er således — i modsætning til hvad handelsministeren antydede i sin forelæggelsestale — mange andre end den egentlige plagiator, som efter systemets indførelse vil hæmmes af den forøgede patentudstedelse.

Det blev ved samme lejlighed hævdet af handelsministeren, at Industriraadets frygt for flere patenter var ubegrundet, da en række af disse formentlig ville falde bort som følge af de med patentets alder stigende årsafgifter. Raadet deler ikke denne opfattelse, da årsafgifterne som allerede tidligere fremhævet, jfr. bilag C, pag. 2 medio, forventes at blive af meget beskednen størrelsesorden, indtil halvdelen af patenttiden er forløbet, og patenter opretholdes sjældent længere. Der er derfor intet grundlag for at antage, at sådanne patenter vil blive opgivet i den periode, hvor de har betydning.

På den anden side vil den forøgede patentaktivitet kræve en betydeligt øget overvågningsbyrde for dansk industri, der må sikre sig, at en påtænkt forbedring af selve produktet eller af fremgangsmåden til fremstillingen af det ikke er undergivet en andens eneret. Denne overvågningsbyrde må endda, som følge af at fire patentdirektorater i hver sin hovedstad kan udstede patenter med gyldighed for Danmark, udstrækkes til at omfatte samtlige offentliggjorte nordiske patentansøgninger fra hvert direktorat, selv om den pågældende danske industrivirksomhed alene opererer på hjemmemarkedet. Dette forhold synes handelsministeren ikke at have været opmærksom på, da han i sin forelæggelsestale tilbageviste industriens tidligere understregning af overvågningsbyrdens forøgelse og udstrækning.

Handelsministeren fremhævede tillige i sin forelæggelsestale, at den del af den danske industri, der eksporterer, allerede i dag

må tage patenterne i importlandene i betragtning. Dette er industrien naturligvis klar over; men der er forskel på at overvåge eksporten på ganske bestemte markeder for bestemte artikler og på at skulle holde sig helt generelt underrettet om selve grundlaget for sin eksistens (hjemmemarkedet), hvilket efter det foreslåede system som nævnt nødvendiggør overvågning også i de andre nordiske lande, en overvågning, der vil kræves selv i tilfælde af eksport til ikke-nordiske markeder.

Da patenter hidtil og en væsentlig tid fremover — bortset fra den eventuelle indførelse af det nordiske patentansøgnings-system — geografisk alene dækker den nations område, der har udstedt det, er det klart, at systemet virker diskriminatorisk mod dansk industri, der ikke får eller inden for en overskuelig fremtid kan ventes at få tilsvarende fordele ved patentdækning af flere ikke-nordiske nationer under ét. Ved indførelsen af et europæisk patent er det i dag sandsynligt, at Fællesmarkedet gør dette eksklusivt, således at det kun vil kunne søges af personer og firmaer, der er hjemmehørende i Fællesmarkedet. Selv om en sådan eksklusivitet ikke skulle blive resultatet af de for tiden standsede drøftelser om Europapatentet, vil dets gennemførelse i hvert fald have sin naturlige baggrund i et fælles marked og en på daværende tidspunkt allerede eksisterende toldunion med fælles ydre toldmure, et forhold, der som nævnt slet ikke er parallelt med Nordens, jfr. bilag A, pag. 1.

Såfremt systemet med nordiske patentansøgninger trods den danske industris modstand måtte blive indført, er det naturligvis fuldt korrekt og tilladt at forsvare sig mod en patentdækning, der er uberettiget, enten fordi patentretten juridisk ikke tilkommer patenthaveren — selv den langvarige nyhedsprøvelse og behandling af ansøgningerne giver som bekendt ingen garanti mod, at ugyldige patenter udstedes — eller fordi han ikke udøver sit patent i Norden. Et er i hvert fald givet: omkostningerne ved at få de rette forhold konstateret, det være sig ved omstødelse af patentet, ved opnåelse af en frivillig licens eller en tvangslicens, må fuldt og helt udredes af den danske virksomhed, der vil forsvare sig. Og i betragtning af at systemet som nævnt vil medføre et betydeligt øget antal ansøgninger med relation